

XXXIX.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Lønninger for adskillige under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende Embeds- og Bestillingsmænd.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 28de Januar 1871).

Da nærværende Lovforslag i en Række af Samlinger har foreligget Rigsdagen, uden at kunne føres tilende, og har været underkastet saavel gjentagne Overvejelser i Udvalg som offentlige Forhandlinger, efter hvis Udfald den ene Minister efter den anden har foretaget Ændringer i dets Indhold, kan undertegnede Udvalg, hvilket Landstinget har paalagt endnu engang at gjenneengaa Udkastet, ikke anse det for nødvendigt eller rigtigt at optage alle de deri samlede Enkeltheder til ny Prøvelse eller at forsøge paa at gjøre egne Anskuelser gjældende i noget Spørgsmaal, hvorefter der nu er opnaaet Enighed imellem Kirke- og Undervisningsministeren og det andet Thing, men kan under de givne Omstændigheder kun betragte det som sin Opgave at yttre sig om de Punkter, i hvilke dette ikke er Tilfældet, og til hvilke Ministeren derfor agter at stille de nedenfølgende Ændringsforslag. Disse Punkter ere følgende:

I § Udkastets § 3, 5te Stykke, har Folkethinget strøget de Friboliger (2) og Husleieportioner (8), som fra gammel Tid af have været tillagte de ældste Professorer ved Universitetet; Ministeren foreslaar disse gjenoptagne. Udvalgets Flertal (5 mod 2) billiger dette Forslag. Selv om de to Friboliger in natura ikke bortfalde, naar de, der nyde dem, afgaa ved Døden, ere de saakaldte Husleieportioner — 400 Rd. —, der gives til Bederlag for de inddragne Friboliger, i Reglen utilstrække-

lige til at leie en Bolig for, og vi tro det derfor rettere her at betragte dem som et Lønnings-tillæg til den ældste Fjerdedel (10 af 39) af de normerede Professorer, forsaavidt ingen Embedsbolig (ved Samlingerne v. desl.) forud er dem tilstaaet. Det forekommer os at ville være en Mis kjendelse saavel af Universitetslærernes Stilling i Staten og Samfundet som af Bestaffenheden af deres Kald og deres Arbejde, om man ikke vilde aabne de ældste blandt dem efter 25 Aars Tjeneste eller mere Udfigt til en Løn, der da netop bliver saa stor som den, Underdommerne af 1ste Lønningssklasse opnaa efter 10 Tjenesteaar (Lov af 1ste Juli 1870), og som ligger imellem en Overretsdommers og en Høiesteretsdommers høieste Løn. Det aandelige Arbejde, en Universitetslærer maa yde, er i Reglen meget betydeligere end det, der kræves af en praktisk Embedsmænd, og tærer ofte mere paa de legemlige Kræfter end et bevæget Forretningsliv. Den Indtægt, som endel af Professorerne tidligere kunde have af private Forelæsninger, bliver dem for Fremtiden saagodtsom afflaaren ved nærværende Lovs § 4. Bort Bogmarksdringe Omfang og smaa Vilkaar ere lidet gunstige for Udgivelsen af videnskabelige Værker; saadanne, som det heller ikke kan være enhver Universitetslærers Kald at udarbejde, give i Reglen et meget middelmaadigt Udbytte. Derimod medtager Tilveiebringelsen af videnskabelige Hjælpemidler, som ideltig maa fornyes og